

beszédben válaszolt.

— Nem szórakozásból, nem üdülés céljából mentem Genfbbe, hanem azért, hogy két és fél éves fáradtságos munka után, amelyet válllvetve vittünk keresztül s amelynek az érdeme nemcsak az enyém, nemcsak a kormányé, hanem azoké a párioké is, amelyek a maguk népszerűségének feláldozásával lehetővé tették a munka sikeres keresztülvitelét, hogy e két és fél éves munka után e munkára rátegyem a koronát azzal, hogy visszaszerezzük azt a nehéz szívvel és átmeneti időre feláldozott pénzügyi szuverenitást, amely áldozatra szükség volt.

— E munka közben ért az a támadás, az a sérelem, amely titeket most idehozott. Ha férfit ér megöröltan támadás, az rá talán szegyen. De ha egy becsületes katonát ér támadás a harctéren, mikor két kézzel kell megfognia a magyar nemzeti lobogót, mely a nemzeti szuverenitás kifejezése, akkor az nem szegyen, akkor egy becsületes harcba ejtettek rajtam sebet, amely nem személyemet érte, hanem az országon ejtett rajtam keresztül sebet. Talán ez az incidens fel fogja nyitni azok szemét is,

akik ma már öt hónap óta elkeseredett harcot folytatnak a kormány ellen.

— Nekünk csak egy módunk van arra, hogy ezt a nemzetet újból arra a pozícióra emeljük, amelyre válllvetit munkával akarjuk és kell hogy emeljük s ez az, hogy egymás hibáiról, egymás gonoszágáról, egymás rosszúságáról megfeledkezve, válllvetit munkával, lépésről lépésre, centiméterről centiméterre igyekezzünk a nemzetet előbbre vinni s a nemzetek nagy családjában megint arra a polcra emelni, amelyre hivatva volt a múltban s hivatva lesz a jövőben.

— Arra kérlek benneteket, hogy addig, amíg az az érzésetek, hogy a nemzetnek hasznára lehetek azzal a csekély erővel, melyet egészen a nemzet rendelkezésére bocsátok, addig tartassatok ki és küadjatok együtt válllvetit erővel.

A miniszterelnök szavai a képviselők lelkes éljenzéssel és hosszantartó tapssal fogadták.

Ezután Patacsi Dénes beszélt, majd Kékne Loránt három csokrot nyújtott át a miniszterelnöknek.

„Genfben nem történt semmi egyéb, mint amit vártunk.

Hazaérkezett a miniszterelnök.

Budapest, június 14. Bethlen István gróf miniszterelnök, Bud János pénzügyminiszter és Szabóky Alajos államtitkár kíséretében hétfőn délelőtti 11 órakor Budapestre érkezett. A déli vasúti pályaudvarán a kormányzó nevében Bartha Richárd, a kabinetiroda főnöke, a kormányzó nevében Vass József helyettes miniszterelnök üdvözölte a miniszterelnököt.

A miniszterelnök kijelentette, hogy a beruházásokra bőven van pénz a zsebében. A 82 millió aranykoronának a felszabadítását az 1926–27. évi költségvetési évre sohasem kértük. Genfben nem történt semmi egyéb, mint amit vártunk és amiről már Genfből is távirati jelentés érkezett haza. A magyar kormánynak Genfben elért sikereivel teljesen meg lehetünk elégedve. A szanálásban megelőztük Ausztriát,

mert ott még mindig fenmaradt az Ösztrák Nemzeti Bank ellenőrzése a kiküldött ellenőrzés útján, nálunk pedig ez is megszűnt.

A miniszterelnökkel hazaérkezett Bud János pénzügyminiszter kijelentette, hogy a nyugdíjvalorizációs törvényjavaslat kedden a nemzetgyűlési napirendre kerül és a tisztviselők kivánságait, továbbá a szociálpolitikai köveleményeket a kormány a legteljesebb mértékben igyekszik honorálni. Mindenki nyugodt lehet és mindenki meg lehet róla győződve, hogy a legfelső magyar bírói fórum a tisztviselők sorát szeme előtt tartja.

Smith főbiztos szintén megérkezett Budapestre és körülbelül még két hélig marad itt, azután pedig visszatér Amerikába.

Szegedi vállalkozó tette a legolcsóbb ajánlatot a gyermekklinika építésére.

Szombaton dönti el az építkezési bizottság, hogy ki kapja meg a munkát.

A versenytárgyalási felhívás szerint az egyetem gyermekklinikájának építésére kiírt pályázat határideje június tizenkettedikén járt le. A pályázatokat szombaton már fel is bontották Budapesten és az eredményről Berenczey Domokos személyesen hozott hírt a szegedi tanácsnak. A hétfői tanácsülésen részletesen elreferálta, hogy ki milyen ajánlattal vesz részt a nagy versenyben. Elmondotta, hogy a gyermekklinika építésére tizenöt vállalkozó pályázott, helen az egész munkára, nyolcan pedig az építkezés különböző részeire.

A legkedvezőbb ajánlatot szegedi vállalkozók tették: Oltovay, Bogdánffy és Gerlóczy, akik a gyermekklinika építését 5.491 millió koronáért vállalták. Utána a budapesti Herbszt cég következik 5.819 millió koronás ajánlattal. A harma-

dik helyen Ligeti Béla és társa (szegedi) 5.832 millió ajánlata van, azután következnek Siolcsányi és társa (Szeged) 5.934, Takács (Szeged) 6.021, Müller és társa (Szeged) 6.056, Cziegler és társa (Szeged) 6.096 és végül Bartos és társai (Szeged) 6.119 millió ajánlatukkal. A többi pályázó nem az egész munkára, hanem csak rész munkára pályázott. Érdekes, hogy az ajánlatok a hatmilliórd korona körül váltakoznak, pedig az eredeti költségvetésben a gyermekklinika építése csak két és félmilliórdal szerepelt.

A pályázatokat leküldik Szegedre és itt szombaton ül össze az egyetem építési bizottsága dr. Tóth Lajos államtitkár elnökletével, átvizsgálja az ajánlatokat és a kultuszminiszter a bizottság javaslata alapján dönt az ajánlatok felett.

A szegedi kereskedők támogatják a kormányt a Csehországgal való vámháboruban és jogvédelmet kérnek.

A cseh parlamenti többség ismeretes vámtámadása a magyar mezőgazdaság ellen cselekvésre készteti a nyilvánosságot. Ebben az ügyben tartott ülést hétfőn este a Szegedi Kereskedők Szövetsége nagytanácsa. Az összegyűlt nagyszámú kereskedő lelkesedéssel állott az elnökség indítványa mellé, hogy segítséget nyújtson illetékeseknek a cseh támadás visszaverésére.

Bástyai Holtzer Tivadar elnök nyitotta meg az értekezletet. Vörös Miksa ügyvezető elnök ezután az értekezlet összehívását a következőkben indokolta meg:

— Befejezett tény elé állította a cseh parlament a magyar mezőgazdaságot. A magyar livzi és buza behozatali vámját duplájára

emelik fel és ezzel a ténnyel a magyar búzát versenyképtelenné tették a jugoszláv búzával szemben. Mi, magyar kereskedők nem mehetünk el a cseh parlament intézkedése mellett anélkül, hogy represszákat ne alkalmazzunk. Később teszem meg a konkrét javaslatomat, előbb azonban felkérem az elnök urat, hogy a teksztiszakma helyzetét ismertesse, miután ez a szakma erősen érdekelt Csehországban.

Bástyai Holtzer Tivadar ezután elmondta, hogy a teksztiszakma az év végén szokták a jövő évi szükségleteiket megrendelni és az anyag leszállítása később lehívásra érkezik meg. Most nagyon sok ilyen üzletet kötöttek le és ezekből az üzletekből pör származhat abban az esetben, ha a kormány nem nyújt jogvédelmet

az üzletek stornirozásához.

Rövid vita fejlődött ki a behozatali engedélyekről, majd Wimmer Fülöp kijelentette, hogy ahol önálló vámterület van, ott nem lehet vámfelemeléssel bezzélni és — értesítése szerint — a kormány már intézkedik. Tárgyal az OMKE-vel és bizonyos, hogy segíteni fogják a kereskedőket. Mikor a cseh kormány megdrágította a nép kenyerét, akkor a magyar kormány nem emelheti fel a vámt, hanem tiltsa el a cseh dru behozatalát. Ez könnyebben menne is, mert Ausztriával, Olaszországgal, Franciaországgal megvan a megegyezés, most készül Németországgal is és bizonyos, hogy a németek segíteni fognak bennünk. Iradjanak a magyar kereskedők a cseh gyárosnak, hogy azért, mert ők felemelik a magyar buza vámját, stornirozzák az üzleteit, mert bizonyos, hogy a kormányunk nem engedi meg az áru behozatalát.

Kertész Ernő indítványozta, hogy a szegedi kamara kövelelje a magyar kormánytól a leg-erősebb represszákat és tegyen a kormány olyan intézkedéseket, hogy a már lekötött üzletekből ne legyen pör.

Szegő Árpád ellenzi a retorziót és indítványozza, hogy küldjenek ki szakértőket és tárgyaljanak a csehekkel.

Wimmer Fülöp (közbevág): Ezt az indítványt Prágában kellett volna megtenni.

Ezután Vörös Miksa elmondja, hogy a legfőbb célja az legyen a kereskedőknek, hogy hangulatot teremtsen kifelé. Megkezdődik a kereskedő egyéni munkája. Lépjen érintkezésbe a kereskedő szállítóival és jelentse ki, hogy nem vesz tőle drut. Indítványozza, hogy mondják ki a szegedi kereskedők: idomogadják a kormányt Csehország ellen vámháborúban, de elvárják, hogy a kormány a kereskedők részére jogvédelmet nyújt.

A nagytanács egyhangúlag elfogadta az indítványt és elhatározta, hogy a szegedi kereskedők állásfoglalását távirati úton hozzák az OMKE és az OMGE tudomására.

Öngyilkosságot kísérelt meg Mussolini merénylője.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Rómából jelentik: Mussolini merénylője a fogházban egy kalapáccsal öngyilkossági kísérletet követett el. Többször fejbeverte magát, úgy hogy állapota életveszélyes.

Agyonlőtte feleségét, gyermekét, majd öngyilkosságot követett el egy mérnök.

Budapest, június 14. Vasárnap délelben borzalmas családirtás történt a Kartács uccában. Vopera János mérnök agyonlőtte feleségét és kisgyermekét, majd pedig önmaga ellen emelte a fegyvert.

A mérnök 1922 végén vette feleségül Dornóczy Endre nyugalmazott tisztviselő Elza nevű leányát. A leány szülei nem akartak balesegyezni a házasságba, a mérnök azonban kieroszakolta, hogy a leány hozzámenjen. Nemsokára felmondták a mérnök állását és kenyer nélkül maradt családjával. Egy üzlethelyiségbe költözött feleségével és kisgyermekével, előbb a Népszállóban lakott, nem kapott munkát, ki-meni Törökországba, ahol munkátlanul időn-gött, mert Törökországban kulturmérnökre volt szükség, ő pedig gépészmérnök volt.

Vasárnap hajnalban érkezett meg Pestre Vopera. Az asszony boldogan szietett le karján a kislival. A mérnök feleségével és gyermekével elment sétálni, egy cukrászdában meg-uzsonnáztak, délelben a liget környékén egy kis vendéglőben ebédeltek. Vopera azután hazakísérte a feleségét és gyermekét, a ház kapual-jában történt azután a megrendítő tragédia. A mérnök bucsuzkodás közben hirtelen elő-rántotta revolverét lelőtte feleségét, rálőtt gyer-me-kére s amikor kettőjükkel végzett, önmagát lölte agyon.

Az asszony szülei öngyilkosságot akartak elkövetni, amikor megtudták, mi történt. Még most is vigyáznak rájuk, hogy kárt ne tegye-nek magukban.

A budapesti Terézkörúti szinpad

vennégjátéka a Belvárosban.